

РЕШЕНИЕ

№ 745

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3834** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, вр. чл. 203 и сл. ЗМВР.

Образувано е по жалба на И. С. И., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ч., със съдебен адрес – С., [улица], срещу Заповед № 513р-1981/10.03.2023 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен. Твърди се, че при издаване на оспорваната заповед са нарушени административнопроизводствените правила, допуснати са противоречия с материалноправните разпоредби и с целта на закона. Според жалбоподателя дисциплинарно наказващият орган не е обсъдил и взел предвид обясненията на наказаното лице. Навежда аргументи, че предвид високата натовареност на служителя в процесния период, нарушението има формален характер. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Жалбоподателят И. С. И., редовно призован за открито съдебно заседание, явява си лично. Представява се от адв. К. Ч., която поддържа жалбата. Твърди, че доверителят и не е бездействал по време на извършване на разследването по досъдебното производство, а е изпълнил част от прокурорските нареждания. Сочи, че по същото време е давал дежурства, изпълнявал е делегации и са му били разпределяни други досъдебни производства. Излага доводи за липсата на виновно поведение. Претендира разноски по делото.

Ответникът – директор на СДВР, редовно призован, не се явява, представлява се от

юрк. П., която моли съда да остави жалбата без уважение като неоснователна и недоказана. Счита, че в хода на административното производство нарушението и неговият извършител са безспорно доказани. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. С. И., е назначен в органите на МВР през 2013 г. на длъжност „младши разследващ полицай“ към отдел „Досъдебно производство“ при ОДМВР- В., а през 2017 г. е преназначен на длъжност „старши разследващ полицай“ в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 05 РУ-СДВР, длъжност която заема и към настоящия момент.

Постъпило е постановление по пр. пр. № 3946/28.10.2022 г. по описа на СРП от наблюдаващия прокурор, в което се съдържат предварителни данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от инспектор И. И., изразяващо се в бездействие при водене на разследването по досъдебно производство № 236/2022 г. по описа на 05 РУ- СДВР, пр. пр. № 3946/2022 г. по описа на СРП.

Във връзка с това е извършена проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, образувана със заповед № 513з-9850/14.11.2022 г. на директора на СДВР срещу И. И.. На 01.12.2022 г. е връчена покана на инспектор И. И. за запознаване със заповедта за образуване на проверката. С оглед получената покана, жалбоподателят е депозирал писмени обяснения с рег. № 338200-24011/14.12.2022 г. Изготвена е била обобщена справка рег. № 3382р-704/06.01.2023 г., изготвена от комисия в състав: председател Х. Х. – началник сектор „Разследване“ при 07 РУ – СДВР, и членове: Главен инспектор Ю. Ц. – началник на сектор „Разследване“ при 01 РУ – СДВР и Т. В. – старши експерт в 03 сектор „Човешки ресурси – районни управления и обекти по допълнителен стаж“ към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР. В справката са изложени резултатите от извършената проверка, като е предложено на И. И. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. Справката е връчена на И. И. на 12.01.2023 г. като с покана рег. № 3382р-1552/12.01.2023 г., служителят е поканен да се запознае с обобщената справка и да даде писмени обяснения. И. И. се е възползвал от това си право и е дал писмени обяснения на 13.01.2023 г., в които заявява, че направените констатации в справката са необективни.

Видно от кадровата справка на служителя по време на службата му в МВР са му присъдени две награди, а за извършено нарушение на служебната дисциплина му е наложено едно дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

Със Заповед № 513р-1981/10.03.2023 г. на директора на СДВР, на И. С. И. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

В оспорената заповед е посочено, че с неизпълнение на задължителните указания на наблюдаващ прокурор, дадени в точки 2, 4, 6 и 7 с постановление от 14.02.2022 г. по ДП № 236/2022 г. по описа на 05 РУ - СДВР, служителят И. И. не е изпълнил вменените му задължения в специфична длъжностна характеристика № 513р-29074/2018 г. за длъжността „младши разследващ полицай“- „старши разследващ полицай“ в група към сектор „Разследване“ в РУ към СДВР.

С деянието си служителят е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в „неизпълнение на служебните задължения“ по смисъла на чл. 194, ал.

2, т. 2 от ЗМВР, за което съгласно чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение 1 – во от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“. Издадена е Заповед № 513р-1981/10.03.2023 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на И. И. е наложено наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Заповедта е връчена на 22.03.2023 г., а с жалба от 05.04.2023 г. заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е оспорена по съдебен ред.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

В разпоредбата на чл. 204 от ЗМВР са посочени компетентните да налагат дисциплинарни наказания органи, като правомощията им са диференцирани според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видовете наказания. Според т. 3 на чл. 204 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди от ръководителите на структурите по чл. 37 - за всички наказания по чл. 197 за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности - наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3.

В конкретния случай оспорената заповед е за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и е издадена от директора на СДВР, предвид което съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в пределите на предоставената му дисциплинарна власт.

На основание чл. 210, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Оспорената в настоящото производство заповед е издадена при спазване на посочените изисквания за форма и съдържание на административния акт, изложени са фактическите и правни основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си.

Съгласно разпоредбата на чл. 205, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Според ал. 2 на същата разпоредба за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване.

За организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания от министъра на вътрешните работи е издадена Инструкция № 8121з – 877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (Обн. – ДВ, бр. 59 от 2021 г.). Член 18, ал. 1 от Инструкция № 8121з – 877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР гласи, че: Върху копие от заповедта за проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР или за образуване на

дисциплинарно производство служителят, срещу когото се извършва проверката или се води дисциплинарното производство, посочва: 1. адрес за получаване на съобщения и данните по чл. 18а, ал. 4 от АПК; 2. подпомагащия го в защитата и неговите адрес за получаване на съобщения и данни по чл. 18а, ал. 4 от АПК. В настоящия случай проверката е разпоредена със Заповед рег. № 513з-9850/14.11.2022 г. Жалбоподателят е посочил подпомагащ в защитата и адрес за получаване на съобщенията по чл. 18а АПК.

Проверката за изясняване на постъпилите данни по отношение на И. С. И. е приключила с изготвянето на доклад с рег. № 3382р-704/06.01.2023 г. Докладът е оформен под формата на обобщена справка на дата 06.01.2023 г. Справката е адресирана до дисциплинарно наказващия орган – директор на СДВР. Последният се е запознал с нея, като е положил резолюция „Съгласен“ на дата 13.01.2023 г. Жалбоподателят И. И. също се е запознал с обобщената справка, като това е станало на дата 12.01.2023 г. След запознаването със справката, жалбоподателят И. е депозирал подробни писмени обяснения. С тези писмени обяснения директорът на СДВР се е запознал лично на дата 13.01.2023 г. За получените писмени обяснения е съставен протокол рег. № 3382 – 17896 от дата 13.01.2023 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 196 ЗМВР от момента, когато материалите по дисциплинарната проверка са постъпили при компетентния ДНО се счита за установено извършеното от него нарушение, следователно двумесечният срок е започнал да тече от 13.01.2023 г. и е изтекъл на 13.03.2023 г. Изрично законодателят, в нормата на чл. 196 от ЗМВР, е посочил, че дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Нарушението се смята за открито, когато същият този орган е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В този смисъл не е налице твърдяното нарушение по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, тъй като процесната заповед е издадена на 10.03.2023 г. Жалбоподателят е поканен своевременно да даде писмени обяснения по случая, от която възможност той се е възползвал. Предвид това съдът приема, че е спазена регламентираната в специалния ЗМВР процедура.

Независимо от посоченото обаче съдът намира, че е налице допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила – административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК да издаде акта след като бъдат изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на случая. В тази връзка основателно е възражението на жалбоподателя, че дисциплинарно наказващият орган не е обсъдил наведените от него възражения.

В Тълкувателно постановление № 3 от 7.06.2007 г. на ВАС по т. д. № 4/ 2007 г., което по силата на чл. 130, ал. 2 от ЗСВ е задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове, е прието, че нарушенията на служебната дисциплина са обединени в две групи, като в първата група попадат виновно неизпълнение на служебни задължения, чийто източник са разпоредбите на ЗМВР, издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, заповеди и разпореждания на ръководството на МВР и на началници на служби. В тази връзка при упражняване на правомощията си в дисциплинарното производство наказващият орган е длъжен да дава точна правна квалификация на нарушенията на служебни задължения, свързани със заеманата длъжност и регламентирани по описания начин.

Когато е извършено действие или бездействие във връзка със служебни задължения, нарушени са конкретни правила, които очертават съдържанието на служебното правоотношение, трябва да се налагат наказания на онези основания, в чийто фактически състав са включени нарушенията на служебните задължения.

За да издаде оспорената в настоящото производство заповед за налагане на дисциплинарно наказание, дисциплинарно наказващият орган е приел за установено, че жалбоподателят, в качеството си на водещ разследването в периода 15.04.2022 г. - 27.10.2022 г. е трябвало, но не е изпълнил указанията на наблюдаващия прокурор, дадени в постановлението от 14.02.2022 г., като с бездействието си е извършил нарушение на служебните си задължения. Видно от представените по делото писмени доказателства-обяснения от 14.12.2022 г., писмена справка за натовареността на инспектор И. И. за периода 01.02.2022 г.- 31.10.2022 г., съпоставена с натовареността на останалите разследващи полицаи от група „Р.“ в сектора и справка за положените от инспектор И. И. дежурства, за проверявания период жалбоподателят е имал средна натовареност от 120 досъдебни производства - при средна натовареност на останалите разследващи полицаи от групата от 85 дела. Освен това, в посочения период е давал и дежурства. Въпреки че дисциплинарно наказващият орган е разполагал с тази информация в хода на дисциплинарното производство, той не е сметнал за нужно да я вземе предвид и да я обсъди при преценката си относно релевантните за случая факти и обстоятелства. В случая, комисията не е обсъдила направените от наказаното лице в хода на дисциплинарното производство възражения относно обема на възложената му работа и наличието на обективни причини да не бъдат изпълнени дадените от прокурора указания по разследването.

В допълнение трябва да се отбележи, че от общо 8 (осем) дадени от прокурора с постановление за образуване на досъдебно производство указания, И. И. е изпълнил половината, което като се вземат предвид и исканията за удължаване срок на разследването, налага извода, че същият не е бездействал, а напротив - изпълнявал е указанията, дадени от прокурора, съобразявайки се с цялостната натовареност и възложен обем работа. В конкретния случай, настоящият състав намира, че не може да бъде направен безспорен извод, че жалбоподателят е извършил деяние, изразяващо се в неизпълнение на вменените му с длъжностна характеристика № 513р-29074/2018 г. задължения. Във връзка с гореизложеното не може безспорно да се заключи, че от събраните по делото доказателства категорично се установява, че И. И. е извършил вмененото му деяние. Доказване на дисциплинарната простъпка е в тежест на административния орган, който следва по пътя на пълното главно доказване да установи по несъмнен начин релевантните за разглежданата хипотезата факти, което в случая не е сторено. Дисциплинарно наказващият орган не е изпълнил задължението си за установяване на всички относими факти и е подходил формално. Не са установени по ясен и недвусмислен начин фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението извършено от И. И. по неизпълнение на служебните му задължения, поради което не може да се приеме за безспорно установено, че същият е бездействал. Съгласно чл. 36, ал. 3 от АПК всички събрани доказателства се проверяват и преценяват от административния орган. Тази разпоредба има аналог и в чл. 20б, ал. 4 от ЗМВР. Съгласно последната, наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. Посоченото означава, че освен да се съберат всички относими доказателства, те трябва да бъдат подложени на оценъчна

дейност. Никъде в оспорената заповед не се установява, че наказващият орган е оценил събраните от него данни, че за периода от получаване на ДП № 236 / 2022 г. до отстраняването му от разследването, старши разследващ полицай И. И. е имал средна натовареност от 120 досъдебни производства, при средна натовареност на останалите разследващи полицаи от група „Р.“ от 85 дела. (справка, изготвена от служител на О5 РУ – СДВР, л. 61 от делото). Не е извършена оценка и на факта, че за посочения период И. е полагал средно 2 дежурства. Всичко това води до извод, че не се доказва обективният елемент на дисциплинарното нарушение – „неизпълнение на служебни задължения“, което е вменено на жалбоподателя с оспорената заповед.

Не се доказва и субективният елемент на деянието, а именно – небрежност като форма на вината. В оспорената заповед е посочено, че деянието е извършено виновно, с форма на вината небрежност – служителят е знаел какви служебни задължения има и е запознат с тях, но въпреки това не ги е изпълнил.

В обобщение трябва да се посочи, че не се установява съставомерността на вмененото на И. И. бездействие по неизпълнение на служебните си задължения във връзка с конкретно досъдебно производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, дисциплинарно наказание „Порицание“ се налага за неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. В този смисъл, настоящата съдебна инстанция не споделя извода на ДНО, че е налице извършено дисциплинарно нарушение от страна на И. И.. Този извод е направен в противоречие с принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, съобразно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Преди всичко административните органи трябва да упражняват своите правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Вярно е, че целта на дисциплинарно наказващия орган е да дисциплинира държавния служител при изпълнение на служебните му задължения и упражняване на служебните му правомощия да спазва етичните правила за поведение на служителите в МВР, но от друга страна, същата не бива да се използва превратно и да води до необосновано налагане на наказания. Не е съобразено, че видно от приложената кадрова справка, лицето е дисциплинарно наказано само веднъж, че липсват и доказателства за неизпълнение на други служебни задължения. Не се установи твърдението на дисциплинарно наказващия орган, изложено в оспорената заповед, че от бездействието на И. И. са настъпили вредни последици.

По изложените съображения оспорената заповед трябва да бъде отменена като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по производството разноски. Такива са доказани в размер на 810 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие и внесена държавна такса по оспорването.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 45-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. С. И. Заповед № 513р-1981/10.03.2023 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на И. С. И., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 810 /осемстотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 211, изр. 3-то от ЗМВР.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: